

Onze visie op de toekomst van het hoger onderwijs : de hogeschool van de toekomst is geen gebouw maar een levende cultuur van competentie- en talentontwikkeling in een holistische en authentieke context

Wat als studenten een mindset zouden verwerven naast een skill set? Wat als een verbluffende 'learner experience' centraal komt te staan om zo studenten te bewegen om reikhalzend het pad van het levenslang leren te kiezen? Wat als de leeromgeving mijlen verder reikt dan de cursussen en het curriculum? Wat als uitdagende real-life fenomenen een belangrijke basis voor het leren vormen?

Een snel veranderende en globaliserende samenleving vereist wendbaarheid, veerkracht, een ondernemende spirit, (inter)culturele competenties, doorzettingsvermogen, omgaan met falen en de vaardigheid om te communiceren. Even belangrijk is engagement en daardoor verbindingen leggen die de menselijke ervaring verrijken. Dat resulteert in een hogeschool die studenten en medewerkers engagement laat opnemen in hun lokale gemeenschap : **de sociaal geëngageerde hogeschool.**

Hogescholen zullen doorheen engagement mee vorm geven aan onze kennis-gedreven toekomst. Ze ondersteunen ontluikend talent, bieden leerkansen en maken vormen van collaboratief leren mogelijk . Curricula zullen structuur blijven brengen in resultaatgericht leren maar de hogeschool faciliteert ook maximaal andere vormen van leren via learning events en contextueel leren : **de leersprankelende hogeschool.**

De 'human' hogeschool zal haar troef uitspelen van de nabijheid. Ze zal maximaal inzetten op menselijk contact en verbinding om te 'leren van en met elkaar'. Ze ontkent niet het belang van digitalisering en stimuleert technologische skills ontwikkeling maar dit niet zonder een handdruk als symbool van menselijke verwelcoming en empathie.

De Bokrijkklas zal niet helemaal verdwijnen maar wel meer en meer plaats maken voor andere ruimtelijke vertalingen van leren. De hogeschool campus is niet langer een geïsoleerd gebouw maar wordt door bijvoorbeeld vormen van nomadisch leren zichtbaar in de volledige grootstad. De hogeschool is niet langer exclusief campus-gebaseerd en wordt 'knowmadic'. Het campusgebouw blijft een warme uitvalsbasis maar is tegelijk een vertrekpunt om 'uitgezonden' te worden. De grootstad is immers het leerlaboratorium bij uitstek om vanuit verwondering en nieuwsgierigheid te leren : **de ruimtelijk innovatieve hogeschool.**

Technologische mogelijkheden van artificial intelligence en virtual reality vinden vlot hun weg binnen het 'learning design', uitvoering van leermomenten en beoordeling : **de technologie-omarmende hogeschool.**

De duurzame hogeschool engageert zich bijkomend om de United Nations sustainable development goals mee te verwerkelijken. Wat is er immers duurzamer dan leren en ontwikkelen?

Leren gebeurt in interactie tussen docenten, studenten, peer-studenten en in dialoog met belangwekkende maatschappelijke actoren : **de sociale hogeschool.**

Intern bevraagt de hogeschool zichzelf voortdurend kritisch, ze reproduceert zichzelf niet automatisch en is daardoor robuust in plaats van fragiel. Ze werkt onderzoekend en slaagt er steeds beter in haar kernopdracht van het meest fantastische leren voor iedereen te realiseren : **de anti-fragiele hogeschool.**

Extern bouwt ze een ecosysteem uit met partners die mee waarde leveren in het creëren van krachtige leeromgevingen : **de netwerk-hogeschool.**

De hogeschool van de toekomst verbluft, verwondert, verbindt, biedt kansen, is nabij en is bovenal human. Deze visie bevat elementen uit het doctoraal onderzoek van Pieter Sprangers en de boeken waarvan hij co-auteur is : Edushock (Lannoo Campus), Your guide to delight (Skribis).

